

Η Παναγία τον ακούμπησε στο κεφάλι και σύντομα έγινε καλά!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Το 1780 ο δόκιμος μοναχός Πρόχορος, ο

μετέπειτα όσιος Σεραφεΐμ του Σάρωφ, αρρώστησε βαριά. Το σώμα του πρήστηκε υπερβολικά. Γιατρός δεν υπήρχε, γι' αυτό δεν μπορούσε να γίνει ασφαλής

διάγνωση. Τα συμπτώματα, πάντως, έδειχναν πως έπασχε από υδρωπικία.

Η ασθένεια κράτησε τρία χρόνια περίπου. Στην αρχή σερόνταν, προσπαθώντας να δουλεύει. Τελικά, όμως, έπεσε στο σκληρό κρεβάτι του, απ' όπου δεν μπόρεσε να σηκωθεί για έξι μήνες.

Στο διάστημα αυτό ποτέ δεν βγήκε παράπονο από τα χείλη του. Προσευχόταν αδιάλειπτα με δάκρυα, έχοντας παραδώσει την ψυχή και το σώμα του στο θέλημα του Θεού.

Ο ηγούμενος Παχώμιος, ο π. Ιωσήφ και ο π. Ησαΐας τον φρόντιζαν με πολλή στοργή. Αλλά, όσο περνούσε ο καιρός, μη βλέποντας καμιά βελτίωση, άρχισαν να φοβούνται για τη ζωή του.

- Αδελφέ Πρόχορε, του είπε μια μέρα ο ηγούμενος, προτείνω να καλέσουμε γιατρό.
- Γέροντα, αποκρίθηκε ο άρρωστος, έχω παραδώσει τον εαυτό μου στον αληθινό Γιατρό των ψυχών και των σωμάτων, τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, και στην πάναγνη Μητέρα Του. Αν η αγάπη σας το θεωρεί σωστό, δώστε μου το ουράνιο φάρμακο, τη θεία Κοινωνία.

Ο π. Ιωσήφ ικανοποίησε την επιθυμία του και έκανε ολοπνύχτια αγρυπνία. Στη θεία Λειτουργία οι αδελφοί προσευχήθηκαν με θέρμη για την αποκατάσταση της υγείας του Προχόρου, ο οποίος, αφού εξομολογήθηκε, κοινώνησε στο κελί του.

Μετά τη θεία Μετάληψη εμφανίστηκε μπροστά του η Παύναγία μέσα σε άρρητο φως, μαζί με τους αποστόλους Πέτρο και Ιωάννη. Γυρίζοντας στον δεύτερο, έδειξε τον άρρωστο και είπε:

- Αυτός είναι από τη δική μας γενιά.

Έπειτα ακούμπησε το δεξί της χέρι στο κεφάλι του, και αμέσως όλο το υγρό, που είχε μαζευτεί στο σώμα του, άρχισε να βγαίνει από μια τρύπα, στη δεξιά πλευρά. Ξεπρήστηκε και σύντομα έγινε τελείως καλά. Στο σημείο από το οποίο βγήκε το υγρό έμεινε για πάντα μια ουλή.

Από το βιβλίο «Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ», έκδοση Ιεράς Μονής Παρακλήτου.

<http://bit.ly/2AmV9nQ>